

eker heten— erg lastig. Immers, het huidige operabedrijf is nauwelijks meer dan een museale institutie die steeds weer dezelfde preciosa uit de kluis haalt. Een fatale ingesteldheid die noodgedwongen leidt tot dubbelzinnige producties. Want als de authenticiteit van de opgevoerde werken gewaarborgd moet blijven, wanneer coupures, correcties of alternatieve *takes* door hedendaagse muzikanten en componisten *not done* zijn, wanneer niet de regisseur of dirigent, maar enkel de partituur het verloop van een voorstelling bepaalt, indien platgetreden operaconventies niet uitgedaagd mogen worden en postdramatische theaterlui braafjes moeten luisteren naar pre-Brechtiaanse narrativiteit, kortom: wanneer een operavoorstelling tegelijk moet beantwoorden aan historisch correcte reproductienormen én opgeleukt moet worden door modern, fris en intellectueel ogende ensceneringen, dan zijn er maar héél weinig regisseurs die er in slagen om met die beperking bijdetijds en innovatief muziektheater te maken. *You can't always get what you want*: het zou niet misstaan op de soundtrack van Scorsese's *Life lessons*. ●

TANNHÄUSER

CREATIE Richard Wagner

MUZIKALE LEIDING Kazushi Ono

CONCEPT, REGIE, DECOR EN CHOREOGRAFIE Jan Fabre

KOSTUUMS Daphne Kitschen & Jan Fabre

DRAMATURGIE Luk Van den Dries

LICHT Jan Dekeyser & Harry Cole

GRIME, PRUIKEN, KAPSELS Catherine Friedland

KORLEIDER Renato Belsadonna

MET Stephen Milling, Louis Gentile, Jon Fredric West, Roman Trekel, Stephan Loges, Daniel Kirch, Andrew Greenan, Adrienne Dugger, Natascha Petrinsky, Anny Czupper e.a.

PRODUCTIE De Munt, in coproductie met Troubleyn

PREMIÈRE 9 juni 2004, de Munt (Brussel)

Tannhäuser JAN FABRE/DE MUNT Foto Johan Jacobs

